

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

Doğanın Sesi **The Sound of Nature**

Tito Ceccherini şef conductor
Vassilis Varvaresos piano

Konzertmeister Irina Nikotina

9 Aralık December 2017

Cumartesi Saturday, 20.00

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

Program

S. Prokofiev

Piyano Konçertosu No.2, Sol minör, Op.16
Concerto for Piano No.2 in G minor, Op.16

- I. Andantino
- II. Scherzo. Vivace
- III. Intermezzo. Allegro moderato
- IV. Finale. Allegro tempestoso

ara interval

G. Mahler

Senfoni No.1, Re majör "Titan"
Symphony No.1 in D major "Titan"

- I. Langsam schleppend
- II. Kräftig bewegt
- III. Feierlich und gemessen, ohne zu schleppen
- IV. Stürmisch bewegt

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Tito Ceccherini

şef conductor

Zamanımızın en donanımlı ve derinlikli şeflerinden Tito Ceccherini, iletişim kurma becerisini olağanüstü duruluktaki yorumuyla birleştirmekle kalmıyor, bunları göz alıcı ve gelişmiş bir şeflik tekniğiyle destekliyor.

Modern repertuarın beğenilen yorumcularından olan Tito Ceccherini, 20. yüzyılın klasik yapıtlarını seslendirirken, sık sık Bartók, Debussy, Strauss, Ravel, Janáček ve Schoenberg'in senfoni ve drama türlerindeki başyapıtlarını tutkuyla yorumluyor. Ceccherini'nin opera seçimlerini, erken 20. yüzyıl repertuarına olan tutkusu, İtalyan operası hakkındaki derin bilgisi ve yeni yapıtlar yaratmadaki becerisi şekillendiriyor.

Deneyimi, bilgisi ve uzmanlığıyla Tito Ceccherini, Fransa Radyo Filarmoni Orkestrası, Londra Philharmonia, BBC Senfoni, Frankfurt HR-Sinfonieorchester, Cologne WDR Senfoni, Radio Filharmonisch Orkest, Maggio Musicale Fiorentino, SWR Stuttgart, Tokyo Filarmoni, Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI, Deutsche Radio Philharmonie, Venedik'te Teatro La Fenice Orkestrası, Napoli'de Teatro San Carlo Orkestrası, Milano'da Giuseppe Verdi Orkestrası, Roma'da Teatro dell'Opera Orkestrası, Lugano'da OSI, Sevilla'da Real Orquesta Sinfonica, Bordeaux Ulusal Orkestrası, Cenevre Oda Orkestrası gibi dünyanın önde gelen orkestralarını ve Ensemble Intercontemporain, Klangforum Wien ve Contrechamps gibi ünlü toplulukları yönetiyor.

Tito Ceccherini'nin, Ağustos 2012'de ilk kez sahneye çıktığı Lucerne Festivalinde Pollini Perspectives dizisi kapsamında Klangforum Wien ve Neue Vocalsolisten ile yer aldığı proje, daha sonra Tokyo (Suntory Hall), Paris (Salle Pleyel), Berlin (Philharmonie) ve Milano'da (Teatro all Scala) sahnelendi. Aynı yıl muhteşem Festspielhaus in Erl'in (Avusturya) açılışını yapan şef, burada Bartók'un Mavisakal'ın Şatosu yapıtının performansıya büyük övgü topladı. Paris'te düzenlenen Festival d'Automne'da düzenli olarak sahneye çıkan Ceccherini, Paris Ulusal Operası, Bolşoy Tiyatrosu, Toulouse Tiyatrosu, Cenevre Büyük Tiyatrosu, Nationaltheater Mannheim, Tiroler Festspiele in Erl, Buenos Aires'te Teatro Colón, Venedik'te Teatro La

Fenice, Napoli'de Teatro San Carlo ve Opéra de Rennes gibi tiyatrolarda övgü toplayan performanslar sergiledi.

Tito Ceccherini, Frankfurt Operasında Stravinsky'nin Rake's Progress yapıtını yönetti. 2016-17 sezonunun açılışında Toulouse Tiyatrosunda Berlioz'un Béatrice et Bénédict yapıtını, ardından Mozart'ın Saraydan Kız Kaçırma operasını sergiledi. Ayrıca şef, Tiroler Festspiele'de (Verdi: La traviata), La Plata'da Teatro Argentino'da (Ligeti: Le Grand Macabre), Palermo'da Teatro Massimo'da (Sciarrino: Superflumina) ve Venedik'te Teatro La Fenice'de (Krenek: Cefalo e Procri ve Silvia Colasanti'nin dünya prömiyeri) sahneye çıktı.

Sanatçı önümüzdeki sezonda, Filarmonica della Scala, Fribourg SWR Senfoni Orkestrası, Ensemble Modern ve Fransız Radyo Filarmoniyle konserler verecek, Buenos Aires'te Teatro Colón'da sahneye çıkacak.

Tito Ceccherini, Sony, Kairos, Col Iegno, Stradivarius etiketleriyle çıkan kayıtlarıyla, aralarında Choc de Monde de la Musique, Diapason d'Or ve Midem Klasik ödüllерinin de bulunduğu ödülleri aldı.

Among the most learned and profound conductors of our time, Tito Ceccherini combines a communicative talent with an extraordinary lucidity of interpretation, supported by a brilliant and sophisticated conducting technique.

An acclaimed interpreter of the modern repertoire, he has delved into the classic works of the 20th century: Bartók, Debussy, Strauss, Ravel, Janáček, Schoenberg, to whose symphonic and dramatic masterpieces he returns with passion and regularity. His operatic choices show his penchant for the early 20th-century repertoire, a deep knowledge of Italian opera and his talent in the creation of new works.

His experience, knowledge and expertise have led him to conduct major orchestras including the Orchestre Philharmonique de Radio France, the Philharmonia Orchestra of London, the BBC Symphony Orchestra, the HR-Sinfonieorchester Frankfurt, the WDR Sinfonieorchester in Cologne, the Radio Filharmonisch Orkest, the Maggio Musicale Fiorentino Orchestra, the SWR Stuttgart, the Tokyo Philharmonic, the Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI, the Deutsche Radio Philharmonie, the Teatro La Fenice Orchestra in Venice, the Teatro San Carlo Orchestra in Naples, the Orchestra di

Milano Giuseppe Verdi, the Teatro dell'Opera Orchestra in Roma, the OSI in Lugano, the Real Orquesta Sinfonica of Seville, the Orchestre National de Bordeaux, the Orchestre de Chambre de Genève, and celebrated ensembles such as the Ensemble Intercontemporain, Klangforum Wien and Contrechamps, among many others.

In August 2012, he made his début at the Lucerne Festival in the Pollini Perspectives cycle, with Klangforum Wien and the Neue Vocalsolisten, a project later presented in Tokyo (Suntory Hall), Paris (Salle Pleyel), Berlin (Philharmonie) and Milan (Teatro alla Scala). Also in 2012, he opened the splendid new Festspielhaus in Erl (Austria), with a highly-praised performance of Bartók's Duke Bluebeard's Castle.

Regular guest of the Festival d'Automne in Paris, he has been acclaimed in theatres such as the Opéra National in Paris, Bolshoi Theatre, Théâtre de Capitole de Toulouse, Grand Théâtre de Genève, Nationaltheater Mannheim, Tiroler Festspiele in Erl, Teatro Colón in Buenos Aires, Teatro La Fenice in Venice, Teatro San Carlo in Naples, Opéra de Rennes, among others.

On the opera side, he will make his debut at the Frankfurt Opera (Stravinsky: Rake's Progress) and he returns to the Théâtre du Capitole de Toulouse (Berlioz Béatrice et Bénédict to open the 2016-17 season and Mozart Die Entführung aus dem Serail), to the Tiroler Festspiele (Verdi: La traviata), to the Teatro Argentino in La Plata (Ligeti: Le Grand Macabre), to the Teatro Massimo in Palermo (Sciarrino: Superflumina) and to the Teatro La Fenice in Venice (Krenek: Cefalo e Procri and a world premiere of Silvia Colasanti).

Highlights of the upcoming engagements include his debuts with the Filarmonica della Scala, the SWR Symphony Orchestra of Fribourg, the Ensemble Modern, and return engagements with the Orchestre Philharmonique de Radio France, Teatro Colón in Buenos Aires, among others.

Ceccherini's recordings (Sony, Kairos, Col legno, Stradivarius, etc) have been awarded with Choc de Monde de la Musique, Diapason d'Or and Midem Classical Awards.

Vassilis Varvaresos

piyano piano

Vassilis Varvaresos, 2017-18 sezonunda Sommets Musicaux de Gstaad, Enescu Festivali, Festival des Arcs, Festival des Musicales du Golfe, Gyorgy Cziffra Vakfının SenLiszt Festivali ve Atina Festivalinde sahneye çıkıyor.

Varvaresos, bu yaz İstanbul Müzik Festivalinde Prokofiev'in Sol El için Piyano Konçertosunu seslendirdi. Sanatçı geçtiğimiz sezonda Zürih Tonhalle'de ve Viyana Musikverein'da resitaller verdi. Paris'teki Salle Gaveau ve Amsterdam'daki Concertgebouw'dan davet alan sanatçı, ABD'de, Kaliforniya, Cincinnati ve Charleston'da resitaller ve ustalık sınıfları verdi. Varvaresos, bu yaz Nohant'ta Chopin Festivali, Paris'te Festival du Classique au Vert ve Bourg-Saint-Maurice'de Festival des Arcs'da sahneye çıktı. Varvaresos, Nohant ve Chateauroux'daki Lisztomanias Festivallerinde düzenli olarak konserler veriyor.

1998'de henüz 14 yaşındayken YCA Uluslararası Seçmelerinde birincilik ödülü kazanan sanatçı, New York ve Washington'daki ilk konserlerinde beğeni topladı. Washington Post sanatçıyla ilgili makalenin başlığında onun için "Yükselen Genç Bir Usta" ifadesini kullandı. Birleşik Devletler'de 15 yaşında verdiği konserin ardından tüm Amerika'da sahneye çıktı. Carnegie Weill Hall, New York Morgan Kütüphanesi, Boston Isabella Gardner Müzesi, Philadelphia Kimmel Merkezi ve Washington Kennedy Center'da verdiği resitaller, sanatçının önemli performanslarından bazıları. Varvaresos, Carnegie Zankel Hall'daki ilk resitalinin ardından Başkan Barack Obama için resital vermek üzere Beyaz Saray'a davet edildi.

Vassilis Varvaresos 2008 Pekin Olimpiyatlarında Yunanistan'ı temsil etti. Yunanistan Eleştirmenler Birliği tarafından "Yılın En Çok Umut Veren Genç Sanatçısı" seçildikten sonra, ülkesinin bütün önemli sahnelerinde solo konserler sergiledi.

Varvaresos, 2014'te Bükreş'te düzenlenen George Enescu Uluslararası Piyano Yarışmasını, 2015'te Monte Carlo'da gerçekleştirilen Piyanonun Ustaları Yarışmasını kazandı.

Aynı zamanda oda müziği sanatçısı olan Varvaresos, Brüksel'deki Bozar Tiyatrosunda, Concertgebouw'daki

Spiegelsaal'de, Lahey'deki Diligentia Tiyatrosunda ve Mnh'teki Gasteig'de konserler verdi. Sanatçı, düzenli olarak nl Fransız müzisyenler Michel Dalberto, Henri Demarquette ve Nicolas Dautricourt ve No Inui ile alıyor. Varvaresos, on filmin ve çeşitli televizyon dizilerinin müziklerini besteledi. Departure from the Functionality of Syntax kitabıyla Juilliard School'dan zel Bilim dl aldı.

Lisans, yüksek lisans ve doktora derecelerini Juilliard School'dan alan Varvaresos, kısa süre önce Michel Dalberto'nun ğrencisi olarak devam ettiği Paris Ulusal Müzik ve Dans Konservatuvarından Diplme d' Artiste-Interpte ödülüyle mezun oldu.

Keman sanatçısı No Inui ve bariton Dimitris Tiliakos ile yaptığı kayıt NAVIS Classics etiketiyle yayımlandı. 2017'de APARTE Records'dan yeni solo albümü APARTE'yi ıkarđı.

Vassilis Varvaresos' 2017-18 season includes performances at the Sommets Musicaux de Gstaad, the Enescu Festival, the Festival des Arcs, the Festival des Musicales du Golfe, the SenLiszt Festival of the Gyorgy Cziffra Foundation and the Athens Festival.

Varvaresos will be making his debut at the Istanbul Music Festival this summer, performing Prokofiev's Piano Concerto No.4, for the Left Hand. The previous season marked Varvaresos' debut recitals in the Tonhalle of Zurich and the Musikverein of Vienna. He was equally invited at the Salle Gaveau of Paris, and Amsterdam's Concertgebouw, while he gave recitals and masterclasses in California, Cincinnati and Charleston, USA. This summer he has appeared at the Chopin Festival of Nohant, the Festival du Classique au Vert in Paris and the Festival des Arcs in the Bourg-Saint-Maurice. He is a regular guest of the Nohant Festival and the Lisztomanias Festival in Chateauroux.

Winner of the coveted First Prize in the 1998 YCA International Auditions at age 14, his recital dbts in New York and Washington were acclaimed. The Washington Post's headline called Varvaresos a "Young Master on the Rise."

Since his American debut, aged 15, Vassilis Varvaresos has performed in virtually all of the US. Major appearances include recitals at Carnegie's Weill Hall, New York's Morgan Library, Isabella Gardner Museum in Boston, Philadelphia's Kimmel Center and the Kennedy Center

in Washington. Following his debut recital at Carnegie's Zankel Hall, Varvaresos was invited to perform at the White House for President Barack Obama.

Varvaresos represented Greece at the 2008 Beijing Olympics. He has been named the "Most Promising Young Greek Artist" by the Critics' Association of Greece and has been a regular soloist in all the major stages of his home country.

Vassilis Varvaresos is the laureate of both the 2014 edition George Enescu International Piano Competition, held in Bucharest in September 2014, as well as the Piano Masters Competition held in Monte Carlo in September 2015.

An avid chamber musician as well, he has been invited to perform at the Bozar Theater in Brussels, the Spiegelsaal of the Concertgebouw, the Diligentia Theater of the Hague, and the Gasteig in Munich. His regular chamber music partners include the leading French musicians like Michel Dalberto, Henri Demarquette and Nicolas Dautricourt, and Noé Inui. Besides performing, Vassilis Varvaresos has written music for ten films and several television series and wrote the book "Departure From the Functionality of Syntax", which was awarded the Scholastic Distinction Award at the Juilliard School.

Varvaresos holds a bachelor, masters and Doctor of Musical Arts degree from the Juilliard School. He is a recent graduate of the prestigious Diplôme d'Artiste-Interpète degree at the Conservatoire Nationale et Supérieur de Musique et de Danse in Paris, France, under the tutelage of Michel Dalberto.

Vassilis Varvaresos has recorded with NAVIS Classics with violinist Noé Inui and baritone Dimitris Tiliakos, and he released his new solo album with APARTE Records in the spring of 2017.

Sergey PROKOFIEV (1891-1953)

Piyano Konçertosu No.2, Sol minör, Op.16
Concerto for Piano No.2 in G minor, Op.16

Bir tarım uzmanının oğlu olarak ekonomik ve kültürel açıdan iyi şartlarda yetişen besteci, çok küçük yaşlardan itibaren besteler yapmaya başlamış, 11 yaşında aldığı

bestecilik derslerinin ardından 1904 yılında St. Petersburg Konservatuvarına kabul edilmişti. Dönemin Rusya’da yaygınlaşan radikal modernist akımlarından da etkilenen genç besteci konservatuvarın Korsakov, Glazunov gibi hocalarını geri kafalı buluyor, bu yüzden çatışmalar yaşıyordu. Bu nedenle 1909 yılında bestecilik bölümünü vasat bir dereceyle bitirdi. Ancak daha sonra öğrenimine devam ettiği piyano bölümünden 1914 yılında en büyük derece olan Rubinstein Ödülü ile mezun oldu. 1916-17 yıllarında bestelediği, “Klasik Senfoni” olarak bilinen birinci senfonisi ile önemli bir başarı kazandı. 1917 devriminin ardından ülkesini terk ederek önce New York, daha sonra Paris merkezli olarak yaşadı.

1936 yılında Rusya’ya dönmeye karar verdi. Müziğinde önemli yer tutan yenilikçi özelliklerin Sovyetler Birliği yönetimiyle, özellikle Stalin döneminin baskıcı tutumuyla çatışacağıının farkındaydı. Paris’te bulunduğu dönemde Ballet Rus’un yöneticisi Diaghilev ile yaptığı işbirlikleri kapsamında yazdığı balelerin başarısı sonucunda Romeo ve Juliet’i bestelemesi için Moskova Bolşoy Balesi besteciye sipariş verdi. Bu balenin besteciye en önemli uluslararası başarılarından birini getirmesi ve eserin Bolşoy için neredeyse bir amblem eser haline gelmesi Prokofiev’in Rusya’ya dönüş kararında etkili olmuş olabilir.

Sergei Prokofiev iki numaralı konçertosunu 1913 yılında tamamlamış, yapıtın prömiyeri aynı yıl Pavlovsk kentinde gerçekleşmiştir. Ancak konçertonun partiyonu 1917 yılında kaybolmuştur. Kimi kaynaklarda 1917 Ekim Devrimi esnasında çıkan bir yangında yok olduğu, kimi kaynaklarda ise bestecinin Rusya’dan Amerika’ya seyahati esnasında kaybolduğu belirtilmektedir. Prokofiev, bu eseri 1923 yılında yeniden notaya dökmüştür ve 1924 yılında, Paris’te Koussevitzky şefliğinde tekrar icra edilmiştir. Bu performansta bestecinin kendisi, prömiyerde de olduğu gibi, solist olarak yer almıştır. Eser, 1923 yılında kendi hayatına son veren, Prokofiev’in yakın dostu, piyanist M. Schmidthof’a adanmıştır.

1913 yılında gerçekleşen prömiyer dinleyicilerden ilginç yorumlar ve tepkiler alır. Oldukça karışık, derinlikli bir piyano partisi içeren bu konçerto dinleyicilerde şok etkisi yaratmış; St. Petersburg müzik çevreleri genç Prokofiev’i konuşmaya başlamıştır.

2. Piyano Konçertosu dört bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm dinleyiciyi kavrayan, içine çeken etkileyici bir melodi ile açılır ve yetkinlik gerektiren, karmaşık jestler

eşliğinde coşkulu bir atmosfere bürünerek son bulur. İkinci bölüm, enerjik onaltılık notalar ile yürüyen sürükleyici, canlı bir bölümdür. Üçüncü bölüm ise, ikinci bölümün hayat dolu karakterinin aksine içten içe daha karanlık bir karaktere sahiptir. Eserin final bölümü disonans armoniler eşliğinde son bulur.

Sergei Prokofiev, born to an agronomist father and enjoying a rich economic and cultural background, started composing at an early age. After taking composition lessons at eleven, he was admitted to the St. Petersburg Conservatory in 1904. Influenced by the radical modernist movements of the period which were spreading in Russia, he found the professors at the Conservatory like Korsakov and Glazunov old-fashioned and had conflicts with them. It was because of these conflicts that he could graduate with mediocre grades. However, he then continued his education in the piano department of the same Conservatory, and graduated in 1914 winning the highest degree, the Rubinstein Award. He achieved considerable success with his first symphony composed between 1916 and 1917, known as the Classical Symphony. Following the 1917 Revolution, he left his country and lived first in New York, and then in Paris.

In 1936, Prokofiev decided to return to Russia. Given the innovative characteristics of his music, he knew that he would have controversies with the Soviet Union Administration, and especially the oppressive Stalin government. Upon the favorable reception of the ballets he wrote in the context of his cooperation with the director of Ballet Russes, Diaghilev in his Paris period, the Bolshoi Ballet in Moscow commissioned him to compose Romeo and Juliet. The fact that the work brought the composer phenomenal international success and came to be seen as the symbol of the Bolshoi might have affected Prokofiev's decision to return to his home country.

Sergei Prokofiev completed his Concerto no. 2 in 1913, and the work was premiered in the same year in Pavlovsk. However, the concerto's scores were lost in 1917. According to some sources, the scores were destroyed in a fire in the October 1917 Revolution, while others suggest that the composer lost them when travelling from Russia to the United States. In 1923, Prokofiev notated the work again, which was then performed under the baton of S. Koussevitzky in 1924 in Paris. Like the premiere of the

work, this performance also featured the composer as the soloist. The concerto was dedicated to pianist M. Schmidhof, a close friend of Prokofiev's, who ended his life in 1923. The 1913 premiere received interesting responses from the audience. This sophisticated and highly complex piano score came as a shock to the audience, and attracted the attention of the music circles in St. Petersburg to young Prokofiev.

The Piano Concerto no. 2 is composed of four movements. The first movement opens with an impressive, absorbing melody and ends in a buoyant mood, accompanied by complex gestures requiring competence. The second movement is a captivating and lively part that proceeds with energetic semiquavers. In contrast to the liveliness of the second movement, the third movement has a subtly darker character. The finale movement ends with dissonant harmonies.

Dr. Onur Türkmen, Didem Coşkunseven.

Gustav MAHLER (1860-1911)

Senfoni No.1, Re majör "Titan" Symphony No.1 in D major "Titan"

Gustav Mahler, çağdaş müzik üzerinde tartışılmaz derecede büyük etkileri olmuş bir besteci ve şeftir. Mahler'in senfonileri sanatçının yaşadığı çağda Alman dili bölgesinin eleştirmenleri tarafından çok ağır bir dille eleştirilmiştir. Bu durumun iki temel nedeni vardır. Birincisi bestecinin Yahudi olması ve yaşadığı çağda ve coğrafyada antisemitizmin giderek artmasıdır. İkinci sebep ise Mahler senfonilerinde yer alan farklı bakış açılarının döneminin estetik anlayışı ile çatışmasıdır.

Mahler'in senfonileri, diyalektik felsefenin gelişim idealine koşut kusursuz bir retorikle örülmüş sağlam yapıyı amaçlayan, ahlaki önermelere sahip müzik eserleri değildir. Mahler'in yaratılarında önermelerin yerini sorular alır. Dünyayı maskesiz bir şekilde modelleyerek dinleyiciye metafizik sorular sorar. Söz konusu bu maskesizlik derinlikli bir eleştiriye beraberinde getirir. Sorular, eleştiriler, hayal kırıklıkları, umutlar, ruhani-dini-metafizik açılımlar birbirine karışarak dünyanın "bilinemezliğini" yansıtan bir modelleme oluştururlar. Bu oluşumun doğal bir sonucu olarak temalar, alıntılar

“birdenbire, nedensiz, mantık dışı” bir biçimde belirebilirler.

Mahler’in bu özgün yaklaşımı Birinci Senfonisinin hemen girişinde kendini gösterir. 1884-88 yılları arasında bestelenen bu eser romantik dönem bestecileri üzerinde büyük etkisi olan Jean Paul’un Titan isimli romanı üzerine yazılmıştır. Gençlik, ölüm, doğa ve insan ilişkilerinin anlatıldığı senfoni, derin uykudaki doğayı temsil eden uzun seslerle açılır. Bu uyku hali önce klarnetlerde sonra bakır nefeslilerde duyulan uyanış motifleri ile kesintiye uğrar. Belirgin bir tema içermeyen bu sembollerle dolu açılış o dönem dinleyicileri için kabul edilemez bir estetik sunar. Bu uzun giriş bölümünün ardından bir şarkı duyurulur. Birinci bölüm bu şarkı ve uyanış motiflerinin birlikte geliştirilmesi sonucu ulaşılan bir büyük doruk noktası ile biter. İkinci bölümde bir köy meyhanesinde eğlenen gençler tasvir edilir. Grotesk vals ve Landler danslarının sürekli tekrarları ile neşeli ancak tuhaf bir hava yaratılır. Üçüncü bölümde bu atmosfer dışarıdan duyulan bir cenazenin sesleriyle kesintiye uğrar. Çok bilinen bir çocuk şarkısı olan “Kardeşim Martin, hala uyuyor musun” bu kez minör tonda bir cenaze marşına dönüştürülmüştür. Gençlik neşesi ölümle yüzleşir. Son bölümde karamsar bir zafer inşa edilir. Cehennem ve Cennet başlıklı bu bölümde zafer insanın tek kurtuluşu olan ölümdür. Birinci bölümün temalarının yanı sıra Liszt’in Dante senfonisi ve Wagner’in Parsifal operasından alıntılar kullanılır.

Eserin ilk seslendirmesi 1889 yılında Mahler’in Macaristan Operasına sanat yönetmeni olarak atandığı Budapeşte’de yapılır. Sonuç bir fiyasko olur. Daha sonra Alman dili bölgesinde yapılan seslendirmelerde de, birkaç istisna dışında, benzeri tepkiler alınır. Mahler’in o dönemin estetik yargılarına ters düşen anlatımı kabul görmemiştir. Besteci eserde değişiklikler yapar, müzikle hiçbir şekilde bağdaşmadığı söylenen program notlarını ve Blumine başlıklı bölümü eserden çıkarır. Sonuç olarak bugün kullanılan dört bölümlü versiyon ortaya çıkar. İlk iki bölüm için “Gençlik Günlerinden. Çiçeklerin, Meyvelerin ve Dikenlerin Müziği”, son iki bölüm için ise “ İnsanlık Komedi” başlığı kullanılır.

Mahler’in sanatı ölümünden sonra neredeyse unutulmuş, Batı müzik dünyasının yoğunlaştığı konuların dışında kalmıştır. Ancak, Mahler’in yaşadığı çağdaki dışlanmışlığı 1960’lı yılların Aydınlanma karşıtı post-modern dünyasında heyecanla sahiplenilmiş, besteci Batı dünyasında yoğun bir

biçimde yeniden gündeme gelmiştir. Leonard Bernstein'in öncülüğünde bir Mahler Rönesansı gündeme gelmiş, idealist-romantik düşünceyi sembolize eden Beethoven, Wagner gibi kahramanlar ötelenerek yerine bir anti-kahraman olarak Mahler getirilmiştir. Bugün 1. Senfoni ilk seslendirildiği dönemden çok farklı bir bakış açısı ile değerlendirilir ve bir başyapıt olarak kabul edilir.

Gustav Mahler, a composer and conductor of the last quarter of the 19th and early 20th century, had an indisputably profound impact upon contemporary music. Mahler's symphonies were harshly criticized by the critiques of his time in the German-speaking region. There are two main reasons why the artist was the target of bitter criticism: one was his being Jewish and the rise of anti-Semitism in the period and the other was the conflict between the different perspectives in his symphonies and the established esthetic understanding of the time.

Mahler's symphonies are not works of art that aimed to present a rigid structure built with a flawless rhetoric as dictated by the developmental ideal of the dialectic philosophy, and neither did they contain ethical premises. Mahler's productions feature questions in lieu of propositions. By modeling the world without disguises, the artist poses metaphysical questions to the audience. This undisguised quality of his model opens the door to in-depth criticism. In a mixture of questions, criticisms, frustrations, hopes, and spiritual-religious-metaphysical initiatives, the artist presents a model that reflects the "uncertainty" of the world. The natural consequence of this model is the "sudden, unexpected, and illogical" appearance of themes.

This original approach of Mahler's makes itself evident immediately in the opening of his symphony No.1. The work, written between 1884 and 1888, was based on Titan, a novel by Jean Paul who had a considerable influence on the romantic period composers. Describing the relationships between youth, death, nature and humans, the symphony opens with extended sounds representing the dormant nature. This dormant state is interrupted by motifs of awakening played first by clarinets, and then by copper wind instruments. The highly symbolic introduction that is devoid of a specific theme displays an unacceptable esthetic understanding for the listeners of the time. The extended introduction is followed by a song. The first movement ends in a grand climax reached by the combined

development of the song and these awakening motifs. The second movement depicts young people having fun in a rural tavern. The continuous repetitions of grotesque waltzes and Landler dances create a jubilant, but weird atmosphere. The sounds of a funeral coming from outside intervene with this atmosphere in the third movement. A very well-known children's song "Brother Martin, are you sleeping?" is then turned into a funeral march in the Minor tone. The joy of youth is now faced with death. The last movement constructs a pessimistic victory. In the movement titled From Hell to Paradise, the victory is death, which is the only salvation for humans. This movement includes themes from the first movement, as well as references to Liszt's Dante Symphony and Wagner's Parsifal opera.

The work was premiered in 1889 in Budapest, where Mahler was appointed as the art director of the Opera of Hungary, but was received poorly by the audience. Other performances in the German-speaking area elicited similar responses, with a few exceptions. Mahler's narration that ran counter to the esthetic judgment of the time was not accepted. The composer made several revisions to his work and omitted the part titled Blumine as well as the program notes which were found to be irrelevant to the work. The result is the current four-movement version of the symphony. The first two movements now go by the title "From the Days of Youth. Youth, fruit and thorn pieces", and the last two movements "Commedia umana".

Mahler's art not being among the areas of interest that the Western world of music concentrated on sank into oblivion after his death. However, Mahler who was ostracized in his own time was met with enthusiasm in the counter-Enlightenment postmodern world of 1960s, when the composer was accorded widespread recognition in the west. Leonard Bernstein ushered in the Mahler Renaissance during which heroes like Beethoven and Wagner, symbolizing the idealistic-romantic thought, were marginalized and replaced by Mahler as an antihero. Presently, Symphony no. 1 is evaluated from a far different perspective than the day of its production and considered a masterpiece.

Dr. Onur Türkmen

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

I. Keman | 1st Violin

Irina Nikotina, konzertmeister asst.
Bahar Kutay
Suzanna Bezhani
Refik Zamanalioğlu
Adilhoca Aziz
Vseslava Kudinova
Süreyya Defne
Eda Delikçi
Davut Aliyev
Elena Postnova
Arif Möhsünoğlu
Ahmet Sağıroğulları *

II. Keman | 2nd Violin

Rasim Bağıröv
Elena Rihsi
Marina Görmüşoğlu
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Ferhat Gülmehmet
Seyran Ahundzade
Senem Küçükkaragöz Akgöl *

Viyola | Viola

Cavid Cafer, grup şefi | principal
Elena Gnezdilova
Sema Hakioğlu
Uluğbek Rihsi
Ece Akyol
Svetlana Simolin
Elif Onay
Barış Simolin
İrşad Mehmet
Emre Akgöl *

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, grup şefi | principal
Serdar Rasul
Artur Rahmatulla
Adil Babacan
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı
Damla Çaylı *

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, grup şefi | principal
Dritan Gani
Zurab Tsitsuachvili
Burak Noyan
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer, grup şefi | principal
Zita Zempleni
Ebrü Aykal
Filiz Karapınar *

Obua | Oboe

Selçuk Akyol, grup şefi | principal
Violetta Lupu
Viktoriya Tokdemir
Ufuk Soygürbüz *

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir, grup şefi | principal
Selen Akçora
Leonid Volkov
Barış Yalçınkaya *

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk, grup şefi | principal
Ezgi Tandoğan Onat
Onur Üzülmöz *

Korno | Horn

Laszlo Gyarmati, grup şefi | principal
Güloya Altay
Hüseyin Uçar *
Tayfun Avcıoğlu *
Berk Zengin *
Murat Araman *
Kübra Çadırıoğlu *

Trompet | Trumpet

Julian Lupu, grup şefi | principal
Krassimir Koniarov
Renato Lupu *
Deniz Arda Başuğur
Görkem Çatak

Trombon | Trombone

Cem Güngör, grup şefi | principal
Mehmet Ali Baydar
Aleksy Medvedev
Utku Öner

Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Rahim Namazov *
Kerem Öktem *
Atalay Altınok *
Alper Özgüzel *
İrem Dekeli *

Arp | Harp

Mehmet Şahin *

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Programlar Next Programs

16 Aralık December 2017 Cumartesi Saturday, 20:00
Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Saf Müzik... Pure Music

Bruno Mantovani şef conductor
Xavier De Maistre arp harp

- R. Schumann Genoveva Uvertürü, Op.81 | Genoveva Overture, Op.81
A. Ginastera Arp Konçertosu, Op.25 | Concerto for Harp, Op.25
R. Schumann Senfoni No.3, Mi bemol majör, Op.97 "Ren"
Symphony No.3 in E flat major, Op.97 "Rhenish"

Bilet ve Ulaşım Bilgileri Ticket and Transportation Information

Tüm biletler BSO web sitesi ve gişesinden temin edilebilir.
Tickets are available at BSO website and ticket office.

Gişe-Ticket Office: (312) 290 1775
bilet.bilkent.edu.tr

Ücretsiz Servis | Free Transportation

Tunus Caddesi, Milli Kütüphane, Armada ve Kentpark'tan, konserden bir saat önce ve konser sonrasında.

From and to Tunus Street, National Library, Armada and Kentpark one hour prior to concert time and after the concert.

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr
bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.